

mer skall föras; Men blott det falla ordet: Guds Rätt
 6. Att vapnet ögn och tennens stert. Ett lugg ej
 ständans tärar följad.
 7. Att utaf lagrar hölad, Och under fyggar edra stert, Med
 evigt dem till jorden! Et här, som glad ut stiden går,
 arm fullbordad; Och dem, som stämpla ett förderf, Och
 5. Ögn Örnstär och ett höga värt Med vapnad
 ärens känsla svallat.
 8. Örnstärstjundet ställat; Örnst, ställat ständans värmad blod Att
 leda ständans stund, Och Örnststärstjundet ständans värmad blod Att
 4. Örnststärstjundet ständans värmad blod Att
 3. Örnststärstjundet ständans värmad blod Att
 2. Örnststärstjundet ständans värmad blod Att
 1. Örnststärstjundet ständans värmad blod Att

Den Femte:
 1. Örnststärstjundet ständans värmad blod Att
 2. Örnststärstjundet ständans värmad blod Att
 3. Örnststärstjundet ständans värmad blod Att
 4. Örnststärstjundet ständans värmad blod Att
 5. Örnststärstjundet ständans värmad blod Att

— 8 —
 Sång.
 Kom och hör! Kom och hör!
 Huru Nunnan gör
 Och huru hon alltid älskar;
 Hon älskar uti hemlighet,
 Hon tror att ingen, ingen vet
 Och säger alltid så här
 Och säger alltid så här.
 Tal.
 Tyft! tyft! käre herr Niddare, bullra icke så förfär-
 ligt; om icke de fatala murarna woro, så följde jag ger-
 na med.
 Sång.
 Skynda, skynda att berga i tid hvad du har,
 Spring åt skogen och göm dig så väl. :.
 Den Sjunde!
 Temte men stans waggas wandra Fröjd och smärta, hand
 i hand, Följa henne genom lifvets Troget fram till graf-
 wens rand.
 2. Smärtan stannar der och gråter Att hon är
 wid jorden fast; Glädjen hoppar öfver grafvnen Och blir
 Eliseens gäst.
 3. Njut den stöna rosens Angor För'n hon wisnar
 utan frukt. Låt ej kärleks ljuswa blomma Dofra såfångt
 bort sin lukt.
 4. Glädjen sänkes ned med dagen Öfver blomstren
 dem hon står; Hör des ewigt milda stämma: Följdes
 ewigt falla spår!

— 4 —
 Den Fjerde:
 1. Örnststärstjundet ständans värmad blod Att
 2. Örnststärstjundet ständans värmad blod Att
 3. Örnststärstjundet ständans värmad blod Att
 4. Örnststärstjundet ständans värmad blod Att
 5. Örnststärstjundet ständans värmad blod Att

GS 1126

Sju mycket wackra och alldeles
Nya Wisor.
 Den Första:
 En wisa vill jag sjunga och skrifwa si så här, ic.
 Den Andra:
Abulists Wisa.
 Tillbaka, I goda Baroner, ic.

 Den Tredje:
 En moder, som af kärlek brann, ic.
 Den Fjerde:
 Det hände sig ett under, ic.
 Den Femte:
 Du af hwars gudalika bud, ic.
 Den Sjette:
Glädjens Blommor.
 Kom och hör! Kom och hör!
 Den Sjunde:
 Temte, men stans waggas wandra, ic.

